

Като си разговори съ Рабини, те, съ протестантскы-те священници, съ надзиратели-те на Лувиранскы-те церкви, съ Латинскы-те Богословцы, съ Академици-те на Парижъ, на Круска, на въ Римъ Аркадія и на други двадесать и четыри прочуты академіи, на Италія, съ попове-те Гречески, съ Молы-те Турецки, съ Вардабеты-те Арменски, съ Седры-те и Казиды-те Персійски, съ Шехици-те Арапски, съ Парсы-те то есть древны-те Персы, и Индійски-те Пандекты, помысли какъ не само не изясни ни одно отъ три-те хиляды и пятьстотинъ вопросы на Царска-та Компаниј, но и умножи инѣко-то сомнѣніе. И понеже бѣха связани единъ отъ другъ случавашеса противу инѣніе-то на Преславнаго нейнаго Предсѣдателя, одно темъ рѣшеніе да потемнѣва ясность-та на друго, пай явны-те и исповѣдаемы да быватъ крайно задачны, и да не може вѣке иѣкой никоя истина да распознае въ оный пространный лабиринтъ на прекословны отговоры и начала.

Докторъ-атъ заключи това отъ одно просто разсмотреніе. Между вопросы-те ииаше да рѣши дѣвъ ста за Богословіе-то на Іудеи-те; че-